

Posudek bakalářské práce

Kateřina Leová

Autorka předkládané diplomové práce se snaží analyzovat vztah mezi EU a státy Maghrebu. Práce se pomocí komparace vztahů jednotlivých zemí Maghrebu s EU snaží o objasnění různé intenzity těchto vztahů u jednotlivých zemí. V práci je testována hypotéza, která tvrdí, že dosavadní spolupráce mezi Maghrebem a EU nebyla úspěšná. Pro naplnění cílů práce autorka využívá (neo)realistické teorie mezinárodních vztahů. V první části práce autorka rozpracovává teorie realismu a neorealismu, aby je posléze mohla využít pro své zkoumání euro-středomořských vztahů. Následně se pak věnuje jednotlivým aspektům těchto vztahů, přičemž porovnává mezi sebou jednotlivé severoafrické země v jejich vztahu k EU.

První práce podává vcelku dobré shrnutí realismu, nicméně mohla alespoň naznačit historické kořeny tohoto směru v teorii mezinárodních vztahů. Takto to vypadá, že realistické myšlenky se objevily až v předcházejícím století. Také není zcela zřejmé, proč autorka některé realistické autory cituje „z druhé ruky“, ač jsou jejich texty široce přístupné (např. Mearsheimer). Nakonec v autorčině podkapitole věnované realismu a EU chybí někteří zásadní autoři, např. J. Grieco, Mearsheimer, nebo pozdější Waltzovy práce.

Z metodologického hlediska lze práci jistě mnohé vytknout, přesto je třeba zdůraznit, že autorka zvolila poměrně logický postup své práce a níže zmíněné nedostatky tak nejsou zcela zásadního charakteru. Deskriptivní pasáže charakterizující státy Maghrebu mohly být kratší a tento ušetřený prostor mohl být věnován více analýze. Na druhou stranu komparace, kterou autorka provádí je poměrně zdařilá a přináší některé zajímavé postřehy ohledně odlišné kvality vztahů mezi EU a státy Maghrebu. Autorka věnovala poměrně velký prostor rozboru realismu a neorealismu, v dalších částech práce však s těmito teoretickými koncepty příliš nepracuje. Poslední kapitola práce je sice věnována realistickému zhodnocení vztahů EU-Maghreb, nicméně které mohlo být v řadě bodů propracovanější. V závěru práce není explicitně zmíněna platnost/neplatnost hypotézy, kterou autorka stanovila v úvodu. V práci se také objevují některé faktické nesrovnalosti (např. s. 18: Jak může být *containment* popsán jako politika amerického izolacionismu?).

Kvalitativně práci ubírá její jazyková stránka, která je dosti špatná. V práci nacházíme celou řadu pravopisných chyb, zcela zbytečné překlepy, chyby v interpunkci a chybějící mezery.

Po stylistické stránce práce v mnohém zaostává za běžným standardem. Autorka zbytečně používá dlouhá souvětí, jejichž význam je někdy nejasný. Několikrát se v práci například objevují souvětí, která z gramatického hlediska nejsou vůbec správně propojena. Z hlediska formálních nároků na diplomovou práci autorka nesprávně používá poznámkový aparát, když nesprávně uvádí citace z internetových zdrojů. Také řada poznámek pod čarou nemá své opodstatnění, protože mohly být součástí hlavního textu práce.

Práce pracuje s dostatkem zdrojů, nicméně nelze poukázat na nepřítomnost současné literatury reflektující situaci ohledně dopadů Arabského jara a již zmínění chybějící realističtí autoři (v souvislosti s EU).

I přes výše zmíněné nedostatky autorka prokázala schopnost aplikovat určitý teoretický rámce na svůj předmět zkoumání a dokázala použít metodu komparace. Považuje tak výslednou práci za dostatečnou k tomu, aby mohla být doporučena k obhajobě.

V Hradci Králové, 15. 1. 2015

Mgr. Stanislav Myšička, Ph. D.